

prima instanță: I. Potîngă
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Clima

dosarul nr. 2ra-74/18

D E C I Z I E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Svetlana Filincova, Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Luiza Gafton

examinînd recursurile declarate de reprezentanții Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina și de Ermiș Serghei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ermiș Serghei împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Mutaf Dumitru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2014 Ermiș Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni (în continuare – ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA), intervenient accesoriu Mutaf Dumitru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, dobînzii de întîrziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 22 august 2013 pe str. Calea Basarabiei din mun. Chișinău a avut loc accidentul rutier cu participarea automobilelor de modelXXXXX, condus de Ermiș Serghei și automobilul de modelXXXXX, condus de Mutaf Dumitru, iar vinovat de producerea accidentului a fost recunoscut Mutaf Dumitru, care la data producerii accidentului deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse prin utilizarea autoturismului menționat mai sus cu seriaXXXXX.

Menționează că, urmare a survenirii cazului asigurat, asiguratorul de răspundere civilă a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 18853,13 lei.

Reieșind din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013, consideră că asiguratorul de răspundere civilă urma să achite diferența despăgubirii de asigurare în valoare de 16683,87 de lei.

În urma concretizării și completării cerințelor, solicită încasarea din contul ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA diferența despăgubirii de asigurare în valoare de 16683,87 de lei, penalitate în sumă de 2302,37 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 7729,66 de lei și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 815 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei și asistență juridică în mărime de 3642 de lei.

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 17 iunie 2016 a admis acțiunea, a încasat din contul ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Ermiș Serghei suma de 16683,87 de lei cu titlu de diferență de despăgubire de asigurare, suma de 2302,37 de lei cu titlu de penalitate în valoare de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din suma diferenței despăgubirii de asigurare, suma de 7729,66 de lei cu titlu de dobândă de întârziere din suma diferenței despăgubirii de asigurare, cheltuielile de judecată alcătuite din taxa de stat, efectuarea expertizei și cheltuielile de asistență juridică în mărime totală de 4416 lei. S-a încasat de la ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 27,47 de lei.

În susținerea poziției, prima instanță a reținut că, ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA a cunoscut despre întinderea prejudiciului, însă cu rea-credință s-a eschivat de la executarea integrală a obligației sale ce au devenit scadente, or odată ce a fost înștiințat despre survenirea cazului asigurat, pîrîtul urma să-și execute corespunzător și diligent obligațiunile și să întreprindă toate măsurile necesare în vederea constatării întinderii daunei, neexecutarea acestei obligațiuni fiind imputabilă pîrîtului, datorînd pentru aceasta penalitate și dobânda de întârziere.

Totodată, prima instanță a conchis că, actul de evaluare nr. R/13/278 nu poate fi pus la baza hotărîrii întrucît se bazează pe procesul-verbal de constatare a pagubelor din 29 august 2013 care a fost întocmit cu participarea reclamantului ce nu posedă cunoștințe tehnice speciale și nu poate fi verificată corectitudinea soluțiilor tehnologice adoptate de către asiguratorul de răspundere civilă.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 aprilie 2017 a admis apelul declarat de reprezentanții ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina, a casat parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016 în partea în care a fost încasată suma de 2302,37 de lei cu titlu de penalitate și suma de 7729,66 de lei cu titlu de dobânda de întârziere și în această parte a adoptat o nouă hotărâre prin care a respins pretențiile respective. Instanța de apel a modificat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016 în partea încasării în beneficiul lui Ermiș Serghei de la ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA și a micșorat taxa de stat încasată în beneficiul lui Ermiș Serghei de la ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA de la suma de 815 lei pînă la 500,51 de lei, menținînd hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016 în partea în care s-a încasat în beneficiul lui Ermiș Serghei de la ÎMCA „Grawe Carat

Asigurări” SA prejudiciul material în mărime de 16683,87 de lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3000 de lei și cheltuieli pentru efectuarea expertizei în mărime de 642 de lei.

În argumentarea poziției instanța de apel a concluzionat că în cazul în care mărimea despăgubirilor de asigurare este contestată și se solicită încasarea diferenței, această diferență nu poate fi considerată obligație executată cu întârziere.

La fel, instanța de apel a conchis că taxa de stat din diferența dintre prejudiciul real suportat și suma despăgubirii achitată de compania de asigurări constituie 500,51 de lei.

La 19 iulie 2017 reprezentanții ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina au depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și casarea integrală a hotărârii primei instanțe în partea admiterii pretențiilor și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii cu încasarea de la Ermiș Serghei a taxei de stat în sumă de 601,10 lei la depunerea cererii de apel și a taxei de stat în mărime de 250 de lei achitată la declararea recursului.

În motivarea recursului au menționat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat eronat normele de drept material, invocând că probele au fost apreciate arbitrar.

Consideră că, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1930 a fost întocmit cu abateri de la prevederile din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414 din 22 decembrie 2006 (în continuare – Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006), iar instanțele inferioare au interpretat eronat dispozițiile art. 21 alin. (4) din aceeași lege.

Susțin că alin. (13) al art. 23 din Legea nr.414 din 22 decembrie 2006 a fost introdus prin Legea nr. 239 din 29 decembrie 2015 și nu este aplicabil speței cum eronat a fost invocat de instanța de apel, întrucât cazul asigurat a intervenit la 22 august 2013.

Menționează că instanța de apel eronat a admis spre încasare suma de 16683,87 de lei, deoarece diferența dintre suma de 35540 de lei conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1930 și suma de 18989 de lei achitată de asigurator cu titlu de despăgubire constituie suma de 16551 de lei.

La 14 februarie 2018 Ermiș Serghei a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului a invocat motivele de fapt ale cauzei și a menționat că instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material.

Consideră că sunt eronate argumentele instanței de apel în partea ce ține de temeiul calculului mărimii despăgubirii de asigurare, deoarece acestea sunt guvernate de art. 23 alin. (6¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, în vigoare la momentul survenirii cazului asigurat, de altfel cum au fost reținute de către prima instanță.

Opinează că asiguratorul era în întârziere, iar instanța de apel urma să mențină cele constatate de către prima instanță în partea ce ține de încasarea penalității și dobânzii de întârziere, deoarece raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013 a fost prezentat pînă la începerea procesului, iar asiguratorul avînd posibilitate reală să evalueze întinderea prestației pe care o datorează, în sensul art.19 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ermiș Serghei urmează a fi respins, iar recursul declarat de reprezentanții ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe pentru următoarele.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărîrea primei instanțe.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Din materialele cauzei se atestă că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI02 251373 din 26 august 2013 la data de 22 august 2013, ora 15.40, în mun. Chișinău, în apropierea str. Calea Basarabiei 8, 9 a avut loc accidentul rutier în care au fost implicate autovehiculul de marcaXXXXX, condus de către Mutaf Dumitru, aparținînd cu drept de proprietate lui Oleinic Dumitru și autovehiculul de marcaXXXXX, condus de către Ermiș Serghei, aparținînd cu drept de proprietate ultimului (f.d. 20)

Prin decizia agentului constatator din 27 august 2013, vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) din Codul contravențional a fost recunoscut Mutaf Dumitru (f.d.21), care deținea polița de asigurare XXXXXeliberată de ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA la 22 aprilie 2013 (f.d.24).

La 29 august 2013 de către ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor, dosarul de daune nr. R/13/278 și actul de evaluare R/13/278 unde a fost stabilită despăgubirea de asigurare în mărime de 18989 de lei (f.d. 42-44).

Ulterior, la 08 octombrie 2013, Ermiș Serghei s-a adresat cu cerere către ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA privind efectuarea plății de despăgubire de asigurare pe dosarul de daune nr. R/13/278, (f.d. 45), iar prin dispoziția de plată nr. 4611 din 17 octombrie 2013 ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA a transferat lui Ermiș Serghei suma de 18989 de lei (f.d.47).

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013 s-a concluzionat că suma prejudiciului material (cu includerea uzurii pieselor de schimb) cauzat posesorului automobilului de model XXXXX în rezultatul accidentului rutier din 22 august 2013, constituie suma de 35540 de lei (f.d. 13-17).

Verificînd legalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017 și

hotărîrii Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016, Colegiul constată că, partea motivată a acestora vine în contradicție cu dispozitivul adoptat, inadvertențe pasibile corectării în ordine de recurs.

În conformitate cu art. 1301 din Codul civil, prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asigurătorului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

Conform art. 22 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal și asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înțelegere, prin hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă.

În baza art. 28 alin. (2) și (3) din aceeași lege, obiecțiile referitor la suma despăgubirii se vor comunica asigurătorului în 5 zile calendaristice de la finalizarea dosarului de daune, urmînd ca, în termen de 5 zile din data înștiințării, asigurătorul să le soluționeze ori să prezinte dezacordul față de ele. În cazul prezentării dezacordului, asigurătorul va prezenta persoanei păgubite actul de evaluare sau devizul cheltuielilor de reparație și/sau de înlocuire a părților componente ori pieselor avariate, cu indicarea prețurilor, sau alte documente în baza cărora a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare. Dacă persoana păgubită nu este de acord cu decizia asigurătorului privind cuantumul despăgubirii de asigurare, acesta plătește totuși despăgubirea în cuantumul stabilit. În acest caz, persoana păgubită are dreptul să atace decizia asigurătorului în instanță de judecată.

Din debutul analizei legalității deciziei și hotărîrii recurate, Colegiul va remarca justetea concluziei instanței de apel și a primei instanțe la capitolul încasării diferenței despăgubirii de asigurare care din perspectiva cadrului legal pertinent și naturii pretențiilor, prin care asigurătorul la producerea riscului asigurat se obligă să plătească asiguratului despăgubirea, în limitele și în termenele convenite.

În această ordine de idei, Colegiul ajunge la concluzia că asiguratului Ermiș Serghei, la producerea accidentului rutier urma să-i fie achitată despăgubirea de asigurare în conformitate cu art. 22 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Prin urmare, Colegiul reține că la aprecierea cuantumului despăgubirii de asigurare, instanțele inferioare corect și-au fundamentat concluzia pe constatările reflectate în raportul de constatare tehnico-științifică nr.1930 din 01 noiembrie 2013 elaborat de Centrul Național de Expertize Judiciare (f.d.14-19), întrucît acesta reflectă valoarea pieselor de schimb deteriorate care urmează a fi schimbate și costul lucrărilor de reparație, fiind aplicată și uzura pieselor deteriorate, or la materialele cauzei nu sunt alte probe care ar determina cuantumul prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier.

Mai mult, în corespundere cu art. 23 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, în redacția Legii nr. 304 din 26 decembrie 2012 (Monitorul Oficial nr. 48 din 05martie 2013), valoarea pagubei pricinuite autovehiculului este egală costului reparației părților componente sau a pieselor avariate ori costului de

înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, pentru lucrările de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate.

În acest sens, Colegiul concluzionează că suma obținută din diferența sumei prejudiciului material reflectat în raportul de constatare tehnico-științifică nr.1930 din 01 noiembrie 2013 elaborat de Centrul Național de Expertize Judiciare (f.d.14-19) și despăgubirea de asigurare achitată în baza ordinului de plată nr. 4611 din 17 octombrie 2013 (f.d.47) constituie suma de 16551 de lei (35540 de lei – 18989 de lei = 16551 de lei), fiind diferită decât cea încasată de prima instanță și menținută de instanța de apel. De altfel, se conchide că prima instanță și instanța de apel urmau să încaseze anume diferența despăgubirii de asigurare în suma respectivă.

Prin urmare, nu pot fi reținute alegațiile din recursul declarat de Ermiș Serghei precum că, sunt eronate argumentele instanței de apel în partea ce ține de temeiul calculului mărimii despăgubirii de asigurare, deoarece acestea sunt guvernate de art. 23 alin. (6¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, în vigoare la momentul survenirii cazului asigurat, de altfel cum au fost reținute de către prima instanță, întrucât quantumul despăgubirii a fost stabilit anterior efectuării reparațiilor, or la momentul întocmirii raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013, autovehiculul de model XXXXX era în stare accidentată, fiind pus la dispoziția expertului judiciar, fapt expres indicat în raport (f.d.14).

Astfel, Colegiul menționează că în conformitate cu art. 23 alin. (6¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, în vigoare la momentul survenirii cazului asigurat, dacă despăgubirea de asigurare este solicitată înainte de efectuarea reparațiilor autovehiculului, quantumul despăgubirilor se va stabili de expertul independent, luînd în calcul prețurile practicate de către unitățile de specialitate sau cele prevăzute în sistemele informaționale de specialitate pentru evaluarea daunelor auto, pentru manopera aferentă reparației/înlocuirii pieselor avariate, precum și pentru părțile componente, piesele înlocuitoare noi și materiale.

La fel, instanța de recurs reține că reprezentantul ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Pali Alexandr fiind prezent la investigarea automobilului accidentat de model XXXXX(f.d.14), a semnat actul de examinare a unității de transport din 24 octombrie 2013 (f.d.18-19), acceptînd suma stabilită prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013, fără a avea obiecții asupra acesteia.

Așadar, Colegiul menționează că dispoziția alin. (13) al art. 23 din Legea nr.414 din 22 decembrie 2006 introdusă prin Legea nr. 239 din 29 decembrie 2015 nu este aplicabilă speței, însă reieșind din faptul că procedura de stabilire a despăgubirilor a fost respectată, reprezentantul ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Pali Alexandr neobiectînd asupra sumei stabilite prin raportul nominalizat, se conchide că costul reparației autovehiculului a fost acceptat de părți, or în conformitate cu art.23 alin. (4) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 [în vigoare din 05 martie 2013 în baza modificărilor introduse prin Legea nr. 304 din 26 decembrie 2012, Monitorul Oficial nr. 48 din 05 martie 2013], costul reparației autovehiculului se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitatea de

specialitate acceptată de părți.

Mai mult, ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, acceptând suma prejudiciului stabilită prin raportul nominalizat, nu a solicitat efectuarea altei expertize sau constatări de către o altă unitate de specialitate și nu s-a folosit de acest drept.

În altă ordine de idei, Colegiul menționează că la 08 octombrie 2013 Ermiș Serghei a depus cerere de despăgubire (f.d.45), iar prin ordinul de plată nr.4611 din 17 octombrie 2013 (f.d.47) ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA i-a achitat primului suma de 18989 de lei, iar în conformitate cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul este obligat să plătească despăgubirile în termen de 10 zile calendaristice de la data finalizării dosarului de daune și să accepte cererea păgubitului privind modalitatea de plată a despăgubirii, care poate fi în numerar.

Astfel, instanța de recurs reține justificată concluzia instanței de apel prin care susține că ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA nu a încălcat termenul de plată a despăgubirilor de asigurare, iar în cazul în care mărimea despăgubirii de asigurare este contestată și se solicită încasarea diferenței, această diferență nu poate fi considerată obligație executată cu întârziere, iar drept consecință a concluzionat respingerea pretențiilor lui Ermiș Serghei cu privire la încasarea penalității în mărime de 2302,37 de lei și dobânzii de întârziere în mărime de 7729,66 de lei.

Reieșind din raționamentele descrise supra, instanța de recurs nu poate reține alegațiile din recursul declarat de Ermiș Serghei prin care opinează că, asigurătorul era în întârziere, iar instanța de apel urma să mențină cele constatate de către prima instanță în partea ce ține de încasarea penalității și dobânzii de întârziere, deoarece raportul de constatare tehnico-științifică nr. 1930 din 01 noiembrie 2013 a fost prezentat pînă la începerea procesului, iar asigurătorul avînd posibilitate reală să evalueze întinderea prestației pe care o datorează, în sensul art.19 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006. Or, prin ordinul de plată nr.4611 din 17 octombrie 2013 (f.d.47) ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA i-a achitat lui Ermiș Serghei suma de 18989 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, conformîndu-se dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr.414 din 22 decembrie 2006.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că, încasarea diferenței despăgubirii de asigurare a fost argumentată elocvent, însă calculele au fost efectuate eronat de către prima instanță și instanța de apel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiției pe cale de consecință respinge recursul declarat de Ermiș Serghei și admite recursul declarat de reprezentanții ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina și modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017 și hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016 prin diminuarea diferenței despăgubirii de asigurare încasată din contul ÎMCA „Grawe Carat Asigurări” SA în beneficiul lui Ermiș Serghei de la suma de 16683,87 de lei la suma de 16551 de lei, iar în rest decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe se mențin fără modificări.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

A respinge recursul declarat de Ermiș Serghei.

A admite recursul declarat de reprezentanții Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, Cherdivară Rodica și Șumscaia Violina.

A modifica decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ermiș Serghei împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Mutaf Dumitru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, prin micșorarea diferenței despăgubirii de asigurare încasată din contul Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Ermiș Serghei de la suma de 16683,87 de lei la suma de 16551 de lei.

În rest, a menține decizia Curții de Apel Chișinău din 12 aprilie 2017 și hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 iunie 2016.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Luiza Gafton